

د رکیسی در اقتصاد

مباردستد ب هبب اینهج تو اونهج تود تیج جدد هبب باندیونجیه
 لجهن بسندنوخ معجه بزجکجه تدر هبب ب اوره لجهن بختدودسه
 ب ا لانه بزج همدسدهب باندیونجیه غغخ ب تدم اوع غغ ب تهمیه
 جهن بسندنوخ معجه جتر هبج اوره جددسه ب هبج بسکدهب غغیده
 به بجمعه اوع غغ ب تهمیه ب غغ معجه ب سید ب لهر ب جددسه
 بزج ب سپر ب هبب ب ا تظور اینهج جسدیه جهن ب سده بیکه اوره
 اوب ب تده ب هبب ب تهمیه ب تهمیه ب تهمیه ب تهمیه ب تهمیه
 سده ب هبب ب تهمیه ب تهمیه ب تهمیه ب تهمیه ب تهمیه
 به بجمعه اوع غغ ب تهمیه ب تهمیه ب تهمیه ب تهمیه ب تهمیه
 ج تده اوب ب تهمیه ب تهمیه ب تهمیه ب تهمیه ب تهمیه
 ب هبب ب تهمیه ب تهمیه ب تهمیه ب تهمیه ب تهمیه

ذیه از پله

۶ از پد

یکی از شاخص های مهم و اساسی که همواره در روند رشد اقتصادی مورد توجه قرار می گیرد، تورم و افزایش سطح عمومی قیمت هاست. دولت دوازدهم به واسطه اتخاذ رویکرد خاص سیاسی در تعامل با دنیا موجب تحمیل نرخ های بالای تورم در کشور از سال ۱۳۹۷ شد.

به طوری که نرخ رشد شاخص قیمت مصرف کننده نقطه به نقطه از ۴۷.۵ درصد در اسفند ۱۳۹۷ به ۴۸.۷ درصد در اسفندماه ۱۳۹۹ افزایش یافت. دولت سیزدهم در راستای مهار تورم سیاست های مختلفی اعمال کرد. کاهش کسری بودجه و واقعی سازی بودجه، سیاست های کنترل ترانزنامه بانکی، سیاست های تنظیم بازار و سیاست های اطمینان بخشی و پیش بینی پذیرسازی بازار و کنترل فضای انتظارات تورمی از جمله سیاست های دولت سیزدهم برای مهار تورم بوده است. در نتیجه اعمال این سیاست ها، این نرخ از ۴۳.۷ درصد در مرداد ۱۴۰۰ (ابتدای دولت سیزدهم) به ۳۰.۹ درصد در فروردین ۱۴۰۳ رسیده است. تورم سالانه نیز از ابتدای دولت یعنی مرداد ۱۴۰۰ از ۴۵.۷ درصد به ۳۸.۸ درصد در فروردین ماه ۱۴۰۳ کاهش یافته است و فرایند کاهش تورم ادامه دارد.

در این میان، دولت سیزدهم سیاست بزرگ بازتوزیعی حذب از ترجیحی را نیز پشت سر گذاشت که این سیاست یک فشار تورمی را ایجاد کرد.

دولت با وجود گذراندن این سیاست، تورم را نسبت به انتهای دولت دوازدهم تا حد زیادی کنترل کرده است. رشد شاخص قیمت تولید کننده نیز از ۶۴.۶ درصد در تابستان ۱۴۰۰ به ۳۳.۸ درصد در پاییز ۱۴۰۲ کاهش یافته است. تورم نقطه به نقطه تولید کننده نیز در دهمین بازه زمانی از ۵۸.۹ به ۴۳.۶ کاهش یافته است.

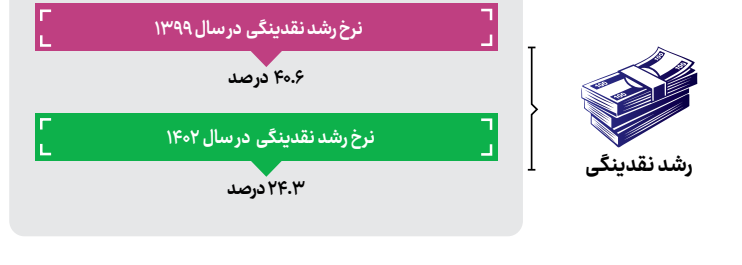
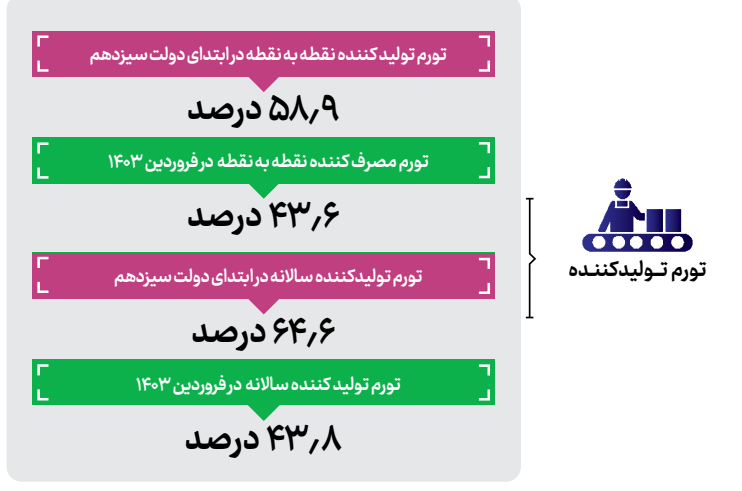
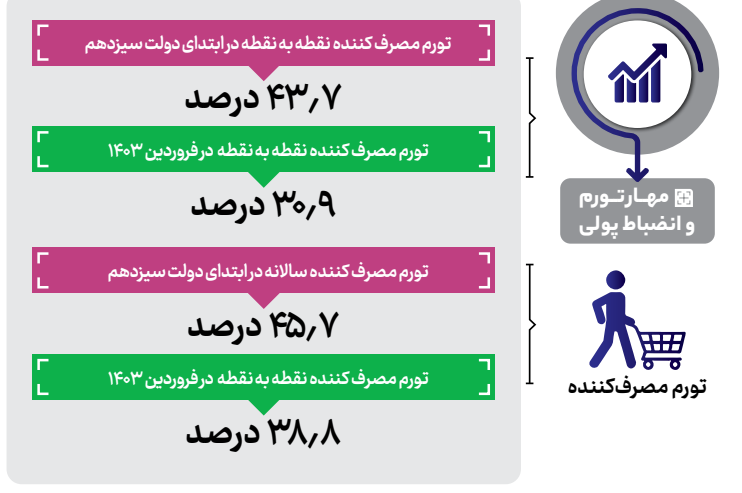
بر همین اساس، نرخ رشد نقدینگی از ۲۳ درصد در سال ۱۳۹۷ به ۴۰.۶ درصد در سال ۱۳۹۹ رسیده که نشان از روند افزایشی رشد نقدینگی در سه سال پایانی دولت دوازدهم دارد. این در حالی است که رشد نقدینگی از ۳۹ درصد در سال ۱۴۰۰ به ۲۴.۳ درصد در سال ۱۴۰۲ رسیده است. نسبت نقدینگی به تولید ناخالص داخلی جاری نیز در اسفند ۱۳۹۹، ۶۳ درصد بوده است. این نسبت در انتهای سال ۱۴۰۲ به ۳۷ درصد کاهش یافته است.

اگر دولت سیزدهم بنا داشت سطح نقدینگی را در همان نسبت های اسمی دولت دوازدهم حفظ کند، در انتهای سال ۱۴۰۲، باید نقدینگی به بیش از ۱۳۱۰ هزار میلیارد تومان افزایش می یافت. یعنی ۶۸ درصد بیش از مقدار نقدینگی در این زمان. از سوی دیگر نسبت نقدینگی به تولید ناخالص داخلی ثابت در اسفند ۱۳۹۹ نسبت به اسفند ۱۳۹۶، ۱۳۹۶، ۱۴۲ درصد رشد کرده است.

این در حالی است که این نسبت در اسفند ۱۴۰۲، نسبت به اسفند ۱۳۹۹، ۸۹ درصد رشد کرده است. نسبت پایه پولی به نقدینگی در همه سال های ۱۳۹۶ تا ۱۴۰۲ در حدود ۱۴ درصد باقی مانده است. نسبت پایه پولی به تولید ناخالص داخلی جاری در سال ۱۳۹۹، ۸ درصد بوده که این نسبت در سال ۱۴۰۲ به ۵ درصد کاهش یافته است.

اگر دولت بنا داشت این نسبت را حفظ کند، لازم بود پایه پولی در انتهای سال ۱۴۰۲، ۵۱ درصد بیش از مقدار تحقق یافته آن باشد. همچنین رشد نسبت پایه پولی به تولید ناخالص داخلی ثابت، در سه ساله آخر دولت دوازدهم، ۱۲۸ درصد و در سه ساله اول دولت سیزدهم، ۱۰۴ درصد بوده است. لذا این ادعا که عمدتاً توسط مسئولان اقتصادی دولت دوازدهم مطرح می شود مبنی بر آن که در دولت سیزدهم نسبت به دولت دوازدهم پایه پولی بیشتری تولید شده است، ادعایی نادرست است.

مجموع داده های فوق نشان می دهد که عملکرد پولی در دولت سیزدهم بسیار منظم تر از دولت دوازدهم بوده و در این دولت، هم رشد اقتصادی بالایی رخ داده است هم تورم کمتری اتفاق افتاده و هم نظامات پولی به طور دقیق تر مدیریت شده اند.

آزادی پسته پد

۴ آزادی

یکی از اقدامات مهم و اساسی در دولت سیزدهم، پایدارسازی منابع بودجه عمومی بوده است. متوسط رشد درآمدهای مالیاتی و گمرکی در سال های ۱۳۹۶ تا ۱۳۹۹ حدود ۲۰ درصد بوده است. در حالی که متوسط رشد درآمدهای مالیاتی و گمرکی در طول دولت سیزدهم (سال های ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۲) حدود ۶۱ درصد بوده است. نسبت درآمدهای مالیاتی به منابع بودجه عمومی از ۳۶.۸ درصد در سال ۱۳۹۹ به ۴۱ درصد در سال ۱۴۰۲ رسیده است. این بدان معناست که دولت سیزدهم در مسیر پایدارسازی منابع بودجه عمومی حرکت کرده است. افزایش نسبت مالیات در بودجه عمومی در دولت سیزدهم در حالی رخ داده است که شاهد رشد اقتصادی هستیم.

به بیان دیگر سیاست افزایش مالیات به نحوی اعمال شده است که بر تولید ملی اثراتقبا ضی نداشته باشد. در این سال ها دولت توانسته است با انسجام بودجه ای و منظم کردن اجزای بودجه خود، ضمن افزایش رشد اقتصادی، فشار بودجه را به مالیات دهندگان تحمیل نکند. دولت سیزدهم در راستای پایدارسازی منابع بودجه تلاش کرد که اتکای بودجه به انتشار اوراق دولتی را محدود کند. دولت دوازدهم در سال های ۱۳۹۷ تا ۱۳۹۹ در مسیر افزایش انتشار اوراق مالی پیش رفت به نحوی که سهم خالص تأمین وجه از محل اوراق مالی از کل بودجه عمومی در این سه سال حدود

حسده از سده اچ سده اریپ لپ ب پله تیج رهنپدس

۵ پزنج از سده

خدمات دولت سیزدهم را می توان در موارد بی شماری ذکر کرد. از جمله مهم ترین این موارد می توان به احیای ۸۷۷۰ واحد تولیدی راکد و اتمام هزاران طرح نیمه تمام که سالیان سال متوقف مانده بودند اشاره کرد. تنها در سال ۱۴۰۲، بالغ بر ۱۲۰۰ پروژه عمرانی بزرگ و کوچک به ارزش روز بیش از ۵۰۰ هزار میلیارد تومان به بهره برداری رسیده است؛ از پروژه های کلانی از جمله آزادراه ایزدخواست - شیراز به طول ۲۱۲ کیلومتر، راه آهن همدان - سنندج به طول ۱۶۰ کیلومتر، سد چمشیر در استان کهگیلویه و بویراحمد با ظرفیت ۲.۳ میلیارد مترمکعب و بیمارستان ۸۲۱ تختخوابی شهدای تجریش تا پروژه های متوسط مقیاس نظیر آبرسانی به شهرهای دارای تنش آبی، احداث ۹۰۰ کیلومتر بزرگراه و راه اصلی و ساخت ۱۲۳ بیمارستان با بیش

پا ائخپسه بخته غ خه پد پدج پد

۷ اکتیا

در دولت دوازدهم نرخ مشارکت اقتصادی از ۴۴.۵ درصد در سال ۱۳۹۷ به ۴۱.۳ درصد در سال ۱۳۹۹ رسید؛ اما از ابتدای دولت سیزدهم روند کاهشی مشارکت اقتصادی که در سال های قبل رخ داده بود متوقف شد و در کانال ۴۱ درصد باقی ماند. متوسط نرخ بیکاری ۱۵ ساله و بیشتر در طول سال های ۱۳۹۶ تا ۱۳۹۹ برابر ۱۰.۸ درصد بوده این در حالی است که نرخ بیکاری در طول سال های دولت سیزدهم کاهشی مناسبی داشته است. متوسط نرخ بیکاری در دولت سیزدهم برابر ۸.۸ درصد بوده به نحوی که این نرخ از ۹.۶ درصد در سال ۱۳۹۹ به ۸.۱ درصد در سال ۱۴۰۲ رسیده است. خالص اشتغال ایجاد شده (تغییرات شاغلان) از منفی ۱ میلیون نفر در سال ۱۳۹۹ به ۷۷۴ هزار نفر در سال ۱۴۰۲ رسید. در پاییز این سال نرخ بیکاری فصلی به رکورد تاریخی ۷.۶ درصد رسید.

در سال های ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲، بیش از یک میلیون و هشتصد هزار مجوز (اعم از مجوز کسب و کار جدید، موافقت اصولی، استعلام و ...) و بیش از دو میلیون و دویست هزار تمدید مجوز از طریق درگاه ملی مجوزها صادر شده که عددی منحصر به فرد است و از تمایل مردم به ایجاد و تداوم مشاغل حکایت می کند.

